

במשה מצינו וייראו מגשת אליו איכ כבר נכנסו ליראת ת"ח אז בנקל יוכלו לבא ליראת ד' וזה אין לגבי משה מלתא זוטרתא ר"ל מאחר שנכנס כבר ביראת ת"ח שהוא לגבי משה שנאמר וייראו מגשת אליו איכ מלתא זוטרתא לבא ג"כ ליראת ד' שזה נמשך מזה ודפח"ח (שם).

(קנט) עוד שמעתי ממנו משל למלך שנהג ליכנס בין עניים לפקח בעסקם ואחד היה משיב תמיד כל מה שאדם עושה בין טוב או רע הכל עושה לעצמו וחרה למלך על שאינו מחזיק לו טובה ומשיב לו כך וצוה לעשות תרנגול מפוטם בסם המות ונתן לו והשיב ג"כ כך ולקח העני זה לביתו שהיה בקצה העיר והצניעו לימים בא בן מלך עיף ויגע מצידת חיות ועופות וביקש מעני זה שבא אצלו ליתן לו שום דבר מאכל ונתן לו זה התרנגול לאכול וכשרצה לאכול אמרו הרופאים שעמו בדוק תחלה ונמצא סם המות ובא הדבר למלך והתבצל שהוא ממנו ואז הודה המלך שאמת אתו והמוסר היוצא מזה וכו' ודפח"ח (שם).

(קס) עוד שמעתי ממורי פירוש הש"ס היינו צדיק היינו עובד ד' היינו רשע היינו לא עבדו אלא אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד וי"ל וכי בשביל שחסר אחד יהיה נקרא רשע ולא עבדו וביאר ע"פ משל בא יבא ברנה נושא אלומותיו אם יסוד תורתו ועבודתו ליהרא גם שהוא עובד ד' אינו כלום מאחר שחסר ממנו אחד שיכוון לשמו ית' סוד אחד האמתי ובוה יובן גם שהוא עובד ד' מכל מקום מיקרי לא עבדו והטעם שאינו דומה שונה מאה פעמים לשונה מאה ואחד שחסר אחד והבן ודפח"ח (שם).

(קסא) רבותינו ז"ל חשבו דברים שהעושה אותן ניצול מחיבוט הקבר וחד מהם אם מת בערב שבת וכו' והקשה מורי הא כוונת רז"ל להשמיענו איך לעשות תקנה להנצל מחיבוט הקבר משא"כ בזה שימות בערב שבת אין זה בידו לעשות וביאר שהוא מוסר גדול שימות בערב שבת ר"ל לפנות את עצמו מכל עסקי עולם הזה כאלו מת כדי לעשות תשובה לשבת ובוה ניצול מחיבוט הקבר הנ"ל וישמע חכם ויוסף לקח ודפח"ח (שם).

(קסב) עוד שמעתי ממורי ביאר פסוק תהלי

(קנו) יש מי שאומר אם הי' אפשר להיות צדיק הרבה מוטב ולא להיות צדיק קצת ומכח זה בועט בכל ולא זה הדרך ישכון אור כי לא עליך המלאכה לגמור ואי אתה בן חורין להבטל ממנה וזה בחי' אל תצדק הרבה בכדי ואל תרשע הרבה כי הבועט במצוה אחת מרשיע הרבה בכל התורה כ"ש היעב"ץ כי הדוחה ובוטע בקצה האחד מהאחדות כאלו בועט בכולו כי כל התורה אחדות אחד וזה שסיים אח"כ אחוה בזה היינו במצוה שבאה לידך וגם מזה שתבוא אח"כ לידך לא תבעט בו רק אל תנח ידך ממנו ג"כ ואז כי ירא אלקים יצא את כולם כאלו קיים כל התורה והמצוות כולם כי התופס בקצה אחד מהאחדות כאלו תופס בכולו וכו' וזה בחי' אשרי האיש וכו' כי אם בתורת ד' הפצו עכ"פ היינו במה שאי אפשר לו לקיים וללמוד ומה שאפשר ללמוד ובתורתו יהגה יומם ולילה וכו' (פרשה וזאת הברכה).

(קנז) שמעתי ממורי פירוש הש"ס דראש השנה נושא עון וכו' חד אמר נושא אחד אמר כובש ועון עצמו אינו נמחק וכו' וכך הוא המדה וכו' וביאר כי אלו ג' קווין חג"ת מתפשטין מן רום המעלות עד התהום מקום הקליפה וחסד במקום הקדושה למעלה הוא ענג וכשנתפשט למטה בקליפה הוא זנות וזה שאמר אין למעלה מענג ולמטה מגע וכו' התפארת בהתפשטו למטה במקום הקליפה הוא זגאזה וכו' הגבורה למטה הוא כעס וע"ז והיא כשלהבת קשורה בגחלת זה בזה עד למעלה רק למטה הוא בלי דעת בסוד נשים דעתן קלה שהרשעים הם בחי' נוקבא דעתן קלה עליהן ולמעלה הוא עם הדעת שנותן דעתו שיתענג יותר בעבודת השי"ת ולא במקום הטינופת ובחי' התשובה הוא הדעת וכו' וכמו ששמעתי האומר אחטא ואשוב וכו'. ובוה יובן נושא עון וכו' ועון עצמו אינו נמחק כי דבר גשמי ומאוס אינו יכול לעלות למעלה במקום שורש התענוג וכו' וכך הוא המדה ר"ל מדת רב חסד שהוא התענוג שהוא חסד התענוג נתלבש זה בתוך זה וכו' וחד אמר כובש וכו' ודפח"ח (תולדות יעקב יוסף קונטרס אחרון).

(קנח) שמעתי ממורי ב"י ש"ס אין לגבי משה מלתא זוטרתא היא והקושיא מפורסמת הא לישראל אמר זה וביאר דכתב מהרש"א את ד' אלקיך תירא לרבות ת"ח וכו' עיין פנים. והנה